

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/372/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

103/2015. számú (III. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos¹** 2014. június 12-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. március 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos beadványában a 2014. június 4-én a K. városi Rendőrkapitányságon vele szemben foganatosított kihallgatás, előállítás és egyéb rendőri intézkedés kapcsán terjesztette elő panaszát.

A panaszos előadta, hogy 2014. június 4-én 9 óra 30 perckor jogi képviselője kíséretében kihallgatásra megjelent a K. városi Rendőrkapitányságon, mert az [...]bü. ügyszámon folyamatban lévő eljárás során O. A. r.ftörm. beidézte.

A kihallgatás során közölték vele, hogy ő a gyanúsított a fent nevezett ügyben, a gyanúsítás ellen azonban ő panasszal élt. Személyi adatait megadta, de ezt követően megtagadta a vallomástételt. A kihallgatás 10 óra 45 perckor véget ért, melyet a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele követett. Időközben a panaszos jogi képviselőjét lekísérték a rendőrök az ügyfélváróba mondván, hogy hamarosan a panaszos is végez, ott várja meg.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A bűnügyi nyilvántartásba vételt követően a panaszt arra kérték, hogy maradjon még, és várakozzon a folyosón, mert egy másik ügyben tanúként kívánják meghallgatni. Jogi képviselőjével 11 óra 26 perckor tudott beszélni, és tájékoztatta a tanúkenti meghallgatásáról. Ezt követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy előállítják, és elvették a mobiltelefonját. (Időközben a rendőrök is értesítették a jogi képviselőjét, hogy a panaszt egy másik ügyben tanúként kívánják kihallgatni.)

A panaszos ezután 14 órakor tudott személyesen beszélni a jogi képviselőjével, amikor megbilincselve lekísérték M. Cs. és T. I. szabálysértési előadókhöz, akik szintén meg kívánták hallgatni egy-egy szabálysértési ügyben, melyek közül az egyik ügyben előzetesen beidéztek 2014. június 5-re.

A jogi képviselővel folytatott megbeszélés során a panaszos tájékoztatta az ügyvédet, hogy előállították és elvették a telefonját, továbbá kérte, hogy értesítse élettársát a történetéről. A jogi képviselővel megállapodtak, hogy az ügyvéd ott marad a rendőrkapitányságon és a kihallgatáson részt fog venni.

A panaszos leírta, hogy a szabálysértési ügyekben történt kihallgatását követően őt az előállító helyiségben helyezték el. Ezután csak egyszer volt módja jogi képviselőjével konzultálni, amikor kikísérték az udvarra, hogy dohányozzon. Ezután már nem a fölépcsőn, hanem a hátsó lépcsőn kísérték le az udvarra, illetve a kihallgatására, így a jogi képviselője nem tudta, hogy mi történik a panaszossal, mikor hol tartózkodik.

A jogi képviselő értesítésére a panaszos élettársa 15 óra 38 perckor megjelent a rendőrkapitányságon, ahol nem engedték be azzal az indokkal, hogy a panaszos élettársával közös otthonában házkutatást fognak tartani. Ekkor az élettárs a jogi képviselőnél hagyta a panaszos gyógyszereit, és a rendőrökkel együtt elment Sz. településre, hogy a házkutatás megtörténhessen. Amikor a rendőrök elindultak a panaszos jogi képviselője hallotta, hogy CS. J. rendőr valakinek a következőket mondja a telefonba: „Valamit mindenképpen találjatok. Ha úgy jöttök vissza, hogy nem találjatok semmit, abból k***a nagy baj lesz. „

A panaszos beadványában nehezményezte, hogy bár jelezte az előállítás során, hogy gyógyszereket szed és emiatt rendszeresen kell étkeznie és sok folyadékot fogyasztania, erre csupán azt a választ kapta, hogy ha rosszul lesz hívnak neki orvost. A jogi képviselője is tisztában volt a panaszos egészségügyi állapotával, ezért 17 óra 9 perckor hozott neki enni és innivalót, illetve gyógyszert, amit a portaszolgálatot ellátó rendőr át is adott a panaszosnak.

A panaszos jogi képviselője több alkalommal érdeklődött a portaszolgálatot ellátó rendőrnél, hogy mikor kezdődik a panaszos kihallgatása. Végül 20 óra körül tudta meg, hogy a panaszt az előállító helyiségből már felkísérték, és azt a tájékoztatást kapta, hogy a kihallgatás még nem kezdődött meg. 21 óra 30 perc körül Cs. J. rendőr kereste a panaszos jogi képviselőjét, aki - ahogy arról a rendőrt a panaszos időközben visszaérkező élettársa tudósította – egy rövid időre elhagyta a rendőrkapitányság épületét, állítása szerint az épület előtt tartózkodott. Az élettárs felajánlotta, hogy szól a jogi képviselőnek, de Cs. J. rendőr közölte vele, hogy nincs rá szükség, mert a kihallgatás még nem kezdődött meg. Amikor 22

óra 30 perc körül a panaszos jogi képviselője ismételten érdeklődött a kihallgatás kezdetének várható időpontjáról a portaszolgálatot ellátó rendőröktől, azt a tájékoztatást kapta, hogy a kihallgatás már folyamatban van.

A panaszos a kihallgatás során jelezte H. Z. rendőrnek, hogy jogi képviselőt kíván meghatalmazni, hogy az érdekében eljárjon, és kérte, hogy kísérik fel a jogi képviselőt. Ekkor azt a tájékoztatást kapta, hogy a jogi képviselő már távozott, így nem tud a kihallgatáson részt venni. A panaszos által leírtak szerint a kihallgatás során H. Z. rendőr rá akarta venni, hogy terhelő vallomást tegyen T. R. nevű rokonára, amit a panaszos nem tett meg. A portaszolgálatot ellátó rendőr ekkor szólt H. Z. rendőrnek, hogy a panaszos jogi képviselője érdeklődik a kihallgatás kezdeti időpontjáról. H. Z. rendőr ezt követően kiment a szobából, és a panaszos jogi képviselőjét arról tájékoztatta, hogy a panaszost Sz. településen történt betörésekkel kapcsolatosan tanúként hallgatják meg, illetve a meghallgatás során a panaszos együttműködött a nyomozó-hatósággal, és nem kérte, hogy a meghallgatáson a jogi képviselője is jelen legyen.

A panaszos végül 23 óra 45 perckor hagyta el a Rendőrkapitányság épületét.

A panaszos beadványában nehezményezi, hogy az előállításáról kapott ugyan igazolást, de a kiállított iraton az előállítás kezdeteként 14 óra 6 perc, végeként 19 óra 45 perc van megjelölve. Úgy véli, az előállítására a jogszabályok megszegésével került sor, amellyel kapcsolatban a K. városi Járási Ügyészség felé panaszt jelentett be. Alaptalanul, megbilincselve tartották az előállító helyiségben hosszú órákon keresztül, étlen-szomjan várakoztatták, és nem engedték, hogy jogi képviselőjével konzultáljon, illetve nem hatalmazhatta meg, hogy érdekében eljárjon.

A panaszos levelében az előállítás okaiként az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozik, és hangsúlyozza, hogy véleménye szerint az ő esetében a törvényben felsorolt körülmények egyike sem állt fenn, amikor az ő előállítását elrendelték.

Továbbá az Rtv. 33. § (3) bekezdésére hivatkozva nehezményezte a panaszos az előállításának időtartamát, mely tekintetében a rendőrség szerinte szintén nem a jogszabályok betartásával járt el. Véleménye szerint a rendőröknek kellő idő állt rendelkezésére, hogy a panaszost kihallgassák 10 óra 45 perctől kezdődően bármikor, de erre végül csak az előállítás kezdetét követő 8 órán túl került sor.

A tájékoztatással kapcsolatban a panaszos azt Rtv. 33. § (4) bekezdésére hivatkozva írta, hogy a rendőrségtől ugyan kapott előzetes értesítést az előállítása okáról, de később csak annyit közöltek vele, hogy tanúként meg kívánják még hallgatni egy másik ügyben, és a panaszos véleménye szerint - mivel ő a szóban közölt idézésre ottmaradt a rendőrkapitányság épületében- az előállítását semmi nem indokolta.

A panaszos továbbá nehezményezi, hogy nem nyilatkoztatták arra vonatkozólag, hogy kíván-e panasszal élni, illetve a mobiltelefonja lefoglalásáról, visszaadásáról és egyik SIM kártyája lefoglalásáról,- aminek telefonjából való eltűnését csak otthon vette észre, - semmilyen irat nem készült.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Testületet, hogy panaszát szíveskedjenek kivizsgálni.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Cs. J. r. alezredes 2014. július 14-én kelt átiratában jelentésében, hogy a panaszos 2014. június 12-én panaszt nyújtott be a K. városi Járási Ügyészséghez, mely a 2014. június 4-én vele szemben alkalmazott előállítással kapcsolatos. A panasz tárgyában a K. városi Rendőrkapitányságon parancsnoki kivizsgálás elrendelésére került sor a 03070/875/2013.bü. ügyben az előállítás ténye és módja miatti rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában.

A kivizsgálás során megállapítást nyert, hogy az 551/2013. bü. ügyszámon folyamatban lévő eljárás során 2014. május 28-án az ügy előadója, O. A. r. ftörm. írásban idézte a panaszost gyanúsított kihallgatásra 2014. június 4-én 9 óra 30 percre. A nyomozati cselekményről szintén írásban értesítette az eljárás korábbi szakaszában tanú minőségében kihallgatott panaszos jogi képviselőjeként meghatalmazott ügyvédet. A panaszos és védője 2014. június 4-én 10 órára megjelentek a Rendőrkapitányságon, 10 óra 11 perckor megkezdődött a panaszos gyanúsított kihallgatása a 162-es hivatali helyiségben. A kihallgatást megelőzően az előadó tájékoztatta a védőt, hogy az eljárás során a panaszos sértett jogi képviselőjeként járt el, e minőségében csatolt be 2013. szeptember 5-én ügyvédi meghatalmazást, ezért jelen esetben újabb meghatalmazást kell átadnia a hatóságnak mint a terhelt meghatalmazott védője. A jogi képviselő közölte, hogy az ügyvédi meghatalmazást a későbbiekben megküldi a hatóság részére, ami 2014. június 13-án meg is érkezett.

A panaszos gyanúsított kihallgatásán vallomást nem tett, ezért a jegyzőkönyv 10 óra 30 perckor lezárásra került. A jegyzőkönyvet a panaszos és a védője elolvasták, és aláírták. Ezt követően került sor a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vételére, melyet K. R. r. zls. bűnügyi technikus végzett. A bűnügyi nyilvántartásba vételre a panaszos az épület folyosóján a 161. számú hivatali helyiség előtt elhelyezett széken ülve várakozott. A panaszos jogi képviselőjét a kihallgatást követően kérésére O. A. r. ftörm. a Rendőrkapitányság várójába kísérte. A bűnügyi nyilvántartásba vétel 10 óra 52 perctől kb. 11 óra 20 percig tartott.

A [...].bü. számú ügy előadója, H. Z. r. tzls. tájékoztatta az ekkor a bűnügyi nyilvántartásba vételen részt vevő panaszost, hogy a 875/2013.bü. számon folyamatban lévő eljárás során 2014. június 4-én előállításra került T. R., aki 11 óra 11 perckor kezdődő tanúvallomásában olyan adatokat közölt, mely alapján a panaszos gyanúsított kihallgatása vált szükségessé. A panaszos közölte hogy semmi akadálya az eljárási cselekményen való részvételének.

A bűnügyi nyilvántartásba vételt követően a panaszos továbbra is az épület folyosóján elhelyezett széken ülve várakozott. O. A. r.ftörm. biztosította számára, hogy jogi képviselőjével beszélhessen, ezért lekísérte az épület várójába. Ezt követően a panaszost az előadó visszakísérte a Bűnügyi Osztály folyosójára, ott pedig továbbra is a 161. számú hivatali helyiség előtt várakozott. Mivel T. R. vallomása alapján gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a panaszos a [...]. bü. számú ügyben bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható, 2014. június 4-én 14 óra 5 perctől előállításra került a K. városi

Rendőrkapitányság előállító helyiségébe. Az előállítás során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. Az előállítást P. L. r. fhdgy. és D. A. r. ftörm. végezte. Az előállításra az 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján – mivel nevezett bűncselekmény elkövetésével volt gyanúsítható - került sor.

A panaszos az alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedés ellen panasszal nem élt, sérülése nem keletkezett, élelmezésre nem tartott igényt. Ezen tényeket mind az előállításról készült jegyzőkönyv nyilatkozatrészében, mind az igazolás részen aláírásával hitelesítette. Az előállító helyiségben történő elhelyezésekor az elhelyezés ténye bejegyzésre került a [...]. fnytsz.-ú "Nyilvántartás az előállító helyiségben elhelyezett személyekről" könyvben, a letéti tárgyakat az előállítást végző D. A. r. ftörm. a 3874/2014. fnytsz.-ú "Jegyzőkönyv letéti tárgyakról" könyvben feljegyezte. A letéti tárgyak őrzése a szolgálati irányító részére kialakított helyiségben zárt, lepecsételt borítékban történt.

Mobiltelefon-készülék lefoglalására nem került sor, a letéti tárgyak között sem szerepel. A Bűnügyi Osztály beosztottjai a folyosón elhelyezett padon találtak egy mobiltelefont, amiről feltételezhető volt, hogy a panaszos tulajdonát képezi, mert ő ült ott. A készüléket a panaszosnak átadták, miután az előállító helyiségből kihozták. A készüléket senki nem szedte szét, SIM-kártyát nem szedett ki belőle senki. A K. városi Rendőrkapitányság mindkét előállító helyisége kamerával van felszerelve, de a rendszer a felvételeket csak 5 napig tárolja, ezért a felvétel megküldése nem állt a rendőrség módjában.

Az előállítás során szokásos eljárás mód, hogy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor az érintettet az előállítást fogadosító nyilatkozatja az étkeztetésről, arról, hogy keletkezett-e sérülése, gyógyszeres kezelés alatt áll-e. A szóbeli nyilatkozattételt követően kerül sor a Robotzsaru integrált ügyviteli, ügyfeldolgozó és elektronikus iratkezelési rendszerben a jelentés elkészítésére. A nyomtatást követően a nyilatkozatot a panaszos aláírta. Az "Igazolás előállítás időtartamáról" nyomtatvány tartalmazza a tájékoztatást arról, milyen jogorvoslati lehetősége van az előállítottaknak. Az előállító helyiségben is el van helyezve tájékoztató a panaszírodákról, jogvédő szervezetekről.

Az előállítást követően a panaszost szabálysértés elkövetése miatt meghallgatták a Rendészeti Osztály Igazgatásrendészeti Alosztály beosztottjai a [...]. Szabs. ügyben jogi képviselője jelenlétében. A panaszos ebben az ügyben 2014. június 5-én 11 órára volt idézve, de a panaszos jogi képviselőjének kérésére 2014. június 4-én sor került a meghallgatására.

Az előállító helyiségből a meghallgatásra T. I. r. törm. kényszerítő eszköz - bilincs - alkalmazásával a Magyar Köztársaság Rendőrségének Fogdaszolgálati Szabályzatában (19/1996. ORFK utasítás), valamint a K. városi Rendőrkapitányság Vezetőjének [...]. számú Örutasításában foglaltak betartásával kísérte a panaszost.

Az előállítás ideje alatt a panaszost H. Z. r. zls. és S. I. r. törm. több alkalommal lekísérte dohányozni. 17 óra körül a panaszos jogi képviselője enni- és innivalót hozott a panaszosnak, melyet a panaszos 17 óra 30 perc körüli időben megkapott és elfogyasztott, amikor S. I. r. törm. lekísérte dohányozni az udvarra.

A dohányzást követően S. I. r. törm. a szolgálatirányító iroda pultjához kísérte a panaszost, ahol a panaszos jogi képviselője elővette a táskájából a panaszos gyógyszert, amelyből a szolgálatirányító jelenlétében a panaszos bevett 1 szemet, a többit az ügyvédő a táskájába

tette. A panaszos még hiányolt egy gyógyszert, amit be kellett volna vennie, de az nem volt a jogi képviselőjénél.

Ezt követően a panaszos ismételt az előállító helyiségben lett elhelyezve. A panaszos élettársa 15 óra körüli időben érkezett a K. városi Rendőrkapitányságra, ahol tájékoztatták arról, hogy a panaszos előállításra került. A panaszos előállításának ideje alatt a [...] .bű. számú ügyben a panaszos lakcímén házkutatás foganatosítására került sor a panaszos élettársa jelenlétében 16 óra 7 perctől 16 óra 54 percig.

A panaszost 19 óra 34 perckor H. Z. r. zls. kihozta az előállító helyiségből, az előállító naplóban ezt rögzítette, a letéti tárgyait visszaadta, majd az emeletre kísérte. Tekintettel arra, hogy a házkutatás során az ügyben releváns tárgyi bizonyítási eszköz nem került feltalálásra, a panaszost H. Z. r. tzs. érdekelt tanúként hallgatta ki 2014. június 4-én 19 óra 46 perctől 22 óra 50 percig. Az Rtv. 33. §-ában szabályozott előállítás a tanúkihallgatás megkezdésével véget ért, hiszen a továbbiakban a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) alapján jártak el vele szemben.

Az előállításról készült jelentés igazolás részében ezért 2014. június 4-én 19 óra 46 perc került feltüntetésre, mert az előállítás eddig az időpontig tartott. Az előállítás időtartama ez alapján 5 óra 41 perc volt, mely nem lépte túl az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott 8 óra időtartamot.

A panaszos sem a tanúkihallgatás megkezdésekor, sem közben nem kérte jogi képviselő jelenlétét, a kihallgatás során együttműködő volt. A panaszos a Rendőrkapitányság épületéből tanúkihallgatása befejezését követően 2014. június 4-én 22 óra 50 perc után, a jegyzőkönyv aláírását követően távozott.

A parancsnoki kivizsgálás során a rendőri intézkedésről R. J. r. alezredes megállapította, hogy:

- az előállítás az 1994. évi XXIV. törvény 33. § (2) bekezdés a) pontja alapján,
- az előállító helyiségben történő elhelyezés, őrzés az ORFK 19/1996. utasítása alapján,
- az épületben kísérés közben történő bilincselése a 19/1996. ORFK utasítás, valamint a K. városi Rendőrkapitányság Vezetőjének [...] számú Őrutasítása alapján,
- összességében az 1994.évi XXXIV. törvény 11. § (1) bekezdés és a 15. § (1) bekezdés alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt.

2) Az előállításról készült jelentés rögzíti, hogy a panaszost 2014. június 4-én 14 óra 5 perckor az Rtv. 29. § alapján igazoltatták. Az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján történt a személyi szabadságban korlátozott személy átvizsgálása, majd az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pont alapján került sor a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítására.

Az előállítás indokaként a jelentés rögzíti, hogy 2013. december 27-én 18 óra 30 perckor bejelentést tettek egy Sz. településen történt lopásról, amelynek során ajtóbefeszítés módszerével arany ékszereket és kézpénzt tulajdonítottak el. A nyomozás során gyanú merült fel atekintetben, hogy a panaszos az ügyben érintett, ezért további nyomozati cselekmények lefolytatása végett előállításra került a K. városi Rendőrkapitányságra. Élelmezést nem igényelt, sérülése nem keletkezett.

Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. Az előállítás során a panaszos élelmezést nem igényelt, sérülése nem keletkezett. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az

előállítás okáról a tájékoztatót, illetve az előállítás idejéről az igazolást a panaszosnak kiadták. Az előállító egységben történő elhelyezéssel kapcsolatos jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatót megkapta.

A rendőrség megküldte a parancsnoki véleményt és kivizsgálást az előállítás végrehajtásáról. Eszerint a személyi szabadságot korlátozó intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

3) A Nyilatkozat elnevezésű – a panaszos által aláírt – irat szerint a panaszos megkapta az Rtv. 92-93. § szerinti jogorvoslati tájékoztatót. Élelmezést nem kért, betegségben nyilatkozata szerint nem szenved.

4) Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2014. június 4-én 14 óra 5 perctől 19 óra 46 percig tartott. Ez idő alatt sérülése nem keletkezett, panasszal nem élt.

5) A panaszost 2014. június 4-én 19 óra 46 perctől 22 óra 50 percig tanúként hallgatták meg nagyobb értékre dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntetének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban. A tanúkihallgatásról készült jegyzőkönyvet a rendőrség megküldte a Testületnek, melynek tartalma a panasz szempontjából releváns információt nem tartalmaz, így ennek ismertetésétől a Testület eltekint.

6) A rendőrség megküldte a 2014. június 4-én 16 óra 7 perckor kezdődő és 16 óra 54 percig tartó házkutatásról és lefoglalásról készített jegyzőkönyvet, melyben ismertetik a házkutatás menetét és a lefoglalt tárgyak listáját, melyeket a rendőrkapitányságra szállítottak be. A kényszerintézkedés ellen a panaszos felesége panasszal élt.

7) A rendőrség továbbá megküldte az ügyben érintett rendőrök 2014. június 27-én és 2014. július 28-án kelt jelentéseit, amelyekben a parancsnoki kivizsgálásban leírtakhoz képest a következő többletinformációk voltak.

a) O. A. r. főrm. (aki a panaszost a délelőtti kihallgatásra idézte) leírta, hogy a panaszos bűnügyi nyilvántartásba vétele közben T. R. (11 óra 11 perctől 12 óra 58 percig) olyan vallomást tett, ami felvetette, hogy a panaszos tanúként meghallgatásának szükségességét. H. Z. az ügy előadója tájékoztatta erről a panaszost, aki ekkor rabosításon vett részt, aki közölte, hogy nincs akadálya annak, hogy részt vegyen az eljárási cselekményen. A panaszos a rabosítást követően az épület folyosóján elhelyezett széken várakozott. Miután jelezte neki a panaszos, hogy szeretne jogi képviselőjével beszélni ő lekísérte az épület várójába, ahol találkozott a jogi képviselővel és ásványvizet kért tőle. A jogi képviselő biztosította a panaszost, hogy megvárja. Ezt követően visszakísérte a panaszost a Bűnügyi Osztály folyosójára várakozni. 14 óra 5 perctől a korábban már ismertetett okokból innen került a panaszos előállításra az előállító helyiségbe. Az előállítás során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

b) H. Z. r. tzls. 2014. június 4-én egy bűncselekménnyel kapcsolatban kihallgatta T. R-t, aki terhelő vallomást tett a panaszosra, és közvetlenül bűncselekményre utaló adatokat szolgáltatott a nyomozó hatóságnak. A tanúkihallgatás során a r. tzls. megtudta, hogy a hatóságuk elé egyéb, más ügyben beidézett panaszos éppen jelen van a Rendőrkapitányságon, és mivel a panaszos elszámoltatása és ezen ügybéli szerepének tisztázása mindenképpen relevánssá vált, a Bűnügyi Osztályvezető utasítására a panaszost D. A. r. főrm. és P. L. r. fhdgy. előállította, mely során közölték vele az előállítás okát, amit a panaszos tudomásul

vett. H. Z. r. tzls ezt követően 14 óra és 16 óra között túlóra szabadidő megváltása miatt elhagyta a rendőrkapitányságot, majd a kora esti órákban a Bűnügyi Osztályvezető berendelte. A rendőrségre 18 óra 30 perckor ért be, ahol azt az utasítást kapta Cs. J. r. alezredestől, hogy hogy az ügy tisztázása érdekében, a vallomások valóságtartamának vizsgálata miatt csak tanúkihallgatásra kerüljön sor, majd a későbbiekben közlik a panaszossal a megalapozott gyanút.

Mivel a kapitányságon jelentős erőket lekötő több esemény is történ, a panaszos tanúkihallgatását H. Z. r. tzls 19 óra 46 perckor kezdte meg. Ekkor a panaszost H. Z. r. tzls a személyi szabadságának korlátozásából szabadította, mivel a továbbiakban nem az Rtv. szabályai szerint, hanem a Be. alapján jártak el vele szemben. A panaszos ekkor a személyi szabadságot korlátozó igazolásokat átvette, az ellen panasszal nem élt. H. Z. r. tzls jelentésében leírja, hogy az ő jelenlétében nem került a panaszosra semmilyen kényszerítő eszköz, így különösen bilincs. A panaszos sem a vallomása elején sem közben nem kérte a jogi képviselőjének jelenlétét, a vallomása során teljesen együttműködő volt, panasza nem volt.

c) D. A. r. ftőrm jelentésében leírja, hogy 2014. június 4-én 14 órakor Cs. J. r. alezredes utasította, hogy a kapitányságon tartózkodó panaszost helyezze el az előállító helyiségben, mivel bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható. D. A. r. ftőrm az előállítás okáról a panaszost tájékoztatta. A panaszost a Bűnügyi Osztály folyosójáról 14 óra 5 perckor D. A. r. ftőrm az előállító helyiséghez kísérte, majd ruházat átvizsgálást követően ott elhelyezte. A panaszos zsebében talált tárgyakat letéti jegyzőkönyvben rögzítette. Az előállítást követően a Bűnügyi Osztály folyosóján a korábban a panaszos által ülőhelyként szolgáló padon megtalálásra került 1 db mobiltelefon készülék. Mivel D. A. r. ftőrm nem volt tisztában azzal, hogy a telefon a panaszos tulajdonát képezi-e, ezért ezt átadta H. Z. r. tzls.-nak. A jelentésben hangsúlyozza, hogy a telefont nem szedte szét, abból sem SIM kártyát, sem az akkumulátort, de még a hátsó fed lapot sem távolította el. A telefon menüjében nem végzett kutatást, de még a nyomógombok segítségével sem ellenőrizte annak ki/bekapcsolt állapotát.

Az elhelyezés során kényszerítő eszközt nem alkalmazott. A panaszos az előállítás során együttműködő volt, sem az előállítás módjával, sem annak körülményeivel szemben nem élt panasszal. D. A. r. ftőrm két jelentést írt, a 2014. június 27-én írt jelentés szerint 19 óra 46 perckor átadta a panaszost H. Z. r. tzls.-nek, a 2014. július 28-án írt jelentésében azonban jelezte, hogy a panaszost 19 óra 20 perckor adta át, mely időpont a korábban megírt jelentésében tévesen került rögzítésre.

d) P. L. r. szds. jelentésében leírja, hogy a panaszos élettársát 2014. június 4-én 15 óra 30 perckor személyesen tájékoztatta, aki a tájékoztatást megértette. Továbbá rögzíti, hogy az előállítást megelőzően a panaszos Bűnügyi Osztály folyosóján lévő padon ült, melynek során mobiltelefonját maga mellé helyezte. Az előállítás kezdetekor a panaszos a telefonját a padon felejtette, ezért nem került sor a telefon letéti nyilvántartásba történő rögzítésére. Tekintettel arra, hogy a Bűnügyi Osztály dolgozói egy mobiltelefont találtak a padon, ezért azt megőrizték, majd átadták a panaszosnak, mikor ő az előállító helyiségből kihozatalra került. P.L. r. szds. rögzíti, hogy a mobiltelefon szétszedésére nem került sor, abból sem SIM kártya, sem más dolog nem került kivételre.

e) M. Cs. r. őrnagy a panaszost 2014. június 5-én 11 órára beidézte a Rendőrkapitányságra, mert egy másik ügyben a panaszos a helyszínen a szabálysértés tényét nem ismerte el. A

panaszos jogi képviselője 2014. június 4-én telefonon megkereste, és kérte, hogy még aznap kerüljön sor a panaszos meghallgatására, mivel aznap a panaszos más ügyben a rendőrkapitányságon tartózkodik. 14 óra körüli időben T. I. r.törm. arról tájékoztatta, hogy egy másik szabálysértési ügyben ő is szeretné a panaszost meghallgatni, aki az előállítóba került.

M. Cs. r. őrnagy ezt követően felvette a kapcsolatot Cs. J. r. alezredes bűnügyi osztályvezetővel, és tájékoztatta, hogy szabálysértési ügyekben szükségessé vált a panaszos meghallgatása, és amennyiben lehetséges, eljárás alá volt személyként, illetve tanúként szeretnék meghallgatni. Cs. J. elmondta, hogy a panaszost csak bilincsben lehet kihozni az előállítóból, ezért D. A. r. ftörm.-től kaptak vezetőszárat és bilincset, majd a panaszost vezető száron és bilincsben kihozták az előállítóból, majd az irodában a bilincset levették. A meghallgatásokat követően T. I. r.törm. ismét bilincsben és vezetőszáron vezette vissza a panaszost az előállítóba.

f) T. I. r.törm jelentésében leírja, hogy K. G. ellen folyamatban lévő szabálysértési eljárásban a panaszos tanúkénti meghallgatása vált szükségessé, mivel az ügyben említett rendőri intézkedés során ő is jelen volt. 2014. június 4-én T. I. r.törm a rendőrkapitányság ügyfélvárójában találkozott a panaszos jogi képviselőjével – akit már ismert korábbról –, és felvette vele a kapcsolatot a panaszos tanúként történő meghallgatása céljából. A jogi képviselő tájékoztatta, hogy ügyfele jelenleg a Bűnügyi Osztályon tartózkodik és amint ott végez M. Cs. r. őrnagy fogja eljárás alá vontként meghallgatni az ellene folyamatban lévő szabálysértési ügyben, majd közölte, hogy a meghallgatásokat követően semmi akadálya nincsen hogy a panaszost idézés kibocsátása nélkül tanúként T. I. r.törm is meghallgassa.

T. I. r. törm ezt követően 14 óra körül D. A. r. ftörm.-től azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszos előállításra került és onnan csak a Bűnügyi Osztály vezetőjének engedélyével lehet meghallgatásra kísérni. T. I. r.törm a fentiekről tájékoztatta M. Cs. r. őrnagyot, aki telefonon felvette a kapcsolatot Cs. J. r. alezreddessel, aki közölte, hogy a meghallgatásnak semmi akadálya, valamint azt az utasítást adta, hogy a panaszost az előállító helyiségéből csak vezetőszáron és bilincsben lehet az Igazgatásrendészeti Alosztályra átkísérni. Az átkísérést az utasításnak megfelelően végrehajtották, majd M. Cs. r. őrnagy utasítására a meghallgatás idejére a bilincset is levették a panaszosról. Ezt követően 14 óra 40 perckor körül M. Cs. r. őrnagy a panaszost a r. törm. irodájába kísérte, hogy a másik szabálysértési ügyben is meghallgassák. A panaszos tanúkénti meghallgatását követően 15 órakor visszakísérték az előállító helyiségbe.

g) M. I. r. ftörm. jelentésében leírtak megegyeznek a többi rendőr által felvázolt időrenddel a meghallgatások-kihallgatások tekintetében. A panaszosnak 17 óra körül hozott élelmet a jogi képviselője, amit 17 óra 30 perckor a panaszos dohányzáskor elfogyasztott, majd a szolgálatirányító pultjához kísérték, ahol megkapta az ügyvédjétől a gyógyszerét (1 szem tableta). A panaszos ugyan hiányolt egy másik gyógyszert, de az nem volt az ügyvédjénél. Ezt követően a panaszost visszavitték az előállító helyiségbe.

8) A rendőrség megküldte a letéti tárgyakról készült jegyzőkönyv panaszos által aláírt másolatát, amelyben az átvett tárgyak között nem szerepel a panaszos mobiltelefonja.

9) Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről szóló nyomtatvány szerint élelmezést nem kért. Az előállító helyiségben 16 órától (sic!) 19 óra 45 percig helyezték el, miközben a dátumként megjelölt időpont 2014. június 4-én 14 óra 5 perc.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel az Rtv., a Szolgálati Szabályzat és az egyéb joganyag panaszolt intézkedés idején hatályos rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvényének IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, a II. cikk (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát és a XXIV. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy kiterjed-e a panasz valamennyi részének vizsgálatára a hatásköre.

A panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, amelyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek – a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.), – a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-, csomag-, jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.), – a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendőrség nyomozó hatóságként végzett tevékenységét a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) rendelkezései szabályozzák. A rendőrség mint nyomozó hatóság a büntetőeljárás során az egyes eljárási cselekmények foganatosítási módjáról a fenti jogszabály keretei között (saját hatáskörben) dönt. A rendőrség nyomozató hatóságként büntetőeljárásban foganatosított cselekményei felett a Be. alapján az ügyészség gyakorol felügyeletet.

A fentiekből következik, hogy a Testület hatáskörhiány miatt nem jogosult vizsgálni a panaszos azon kifogásait, amelyek arra vonatkoztak, hogy a jogi képviselő félretájékoztatása és a részvételének ilyen módon történő foganatosítása miatt sérült a védelemhez való joga.

(A rendelkezésre álló iratanyagból egyébként megállapítható, hogy a panaszos jogi képviselője a fenti panaszok alapján az arra hatáskörre rendelkező ügyészéhez is előterjesztette a panaszát. Az ügyészség azt továbbította kivizsgálás céljából az illetékes ügyészséghez, míg az előállítás vonatkozásában megküldte a panasz elbírálására hatáskörrel

rendelkező rendőrkapitánysághoz, amely eljárást a Testület vizsgálatára figyelemmel felfüggesztették.)

A Testület a panasz fenti részei tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

Ugyanakkor a Testület vizsgálta a panaszos előállításának a jogszerűségét, illetve az élelmezéssel és az élettárssal való beszélgetés megtiltásával kapcsolatos kifogását.

2) Ezt követően az előállítás módját, körülményeit, jogszerűségét és időtartamát vonta vizsgálat alá a Testület.

a) A panaszolt rendőri intézkedés napján az előállításról készült jelentés szerint az intézkedésre (a panaszos előállítására) az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja alapján – „a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható” – került sor.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja tehát lehetőséget teremt arra a rendőrségnek, hogy előállítsa azt a személyt, akivel szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Ugyanakkor a jogszerű előállításához két feltétel fennállta szükséges, egyrészt a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, másrészt az arányosság Rtv. 15. §-ban megfogalmazott követelményének (eszerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával; több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül pedig azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár) is meg kell felelnie a jogkorlátozásnak.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellepés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a

Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga. Azonban az Rtv.-ben meghatározott „egyszerű” gyanú nem azonos a Be. szerinti megalapozott gyanúval, így a rendőri intézkedés megtételéhez az is elegendő, ha ez a minimális gyanú szint a körülmények alapján fennállt.

A rendőri jelentések előadták, hogy a panaszost azért állították elő, mert egy időközben előállított személy vallomása olyan adatokat tartalmazott, ami a panaszos vonatkozásában is felvetette a bűncselekményi gyanút, így szükséges volt a meghallgatása. A rendőrök nem jelölték meg azt a bűncselekményt, amely kapcsán a panaszossal szemben felmerült a panaszossal szemben a bűncselekményi gyanú. A csatolt jegyzőkönyvből az valószínűsíthető, hogy a lopás, az orrgazdaság vagy a bűnpárolás merülhetett fel, ugyanakkor a rendőrség ekörben nem tett egyértelmű előadást, így a Testület nem tudott abban a kérdésben állástfoglalni, hogy a panaszossal szemben felmerült-e a jogszerű előállításához szükséges elsődleges feltétel, azaz a bűncselekményi gyanú.

Ugyanakkor az egyértelműen megállapítható, hogy a jogszerű előállítás második feltétele, azaz az arányosság követelménye még a rendőri előadás teljeskörű elfogadása esetén sem valósult meg.

A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszost egy gyanúsított kihallgatást követően 11 óra 10 perc körül éppen a bűnügyi nyilvántartásba vételi eljárásnak vetették alá, amikor egy másik személy reánézve terhelő vallomást tett, ezért szükségessé vált a meghallgatása. Az ügy előadója ezért felvette a kapcsolatot a panaszossal, aki beleegyezett az eljárási cselekmény foganatosításába. A panaszos ezt követően a folyósón várakozott, nem próbálta meg elhagyni az épületet, vagy más módon kivonni magát az eljárásból, vagy a bizonyítási eljárást akadályozni. Ezt követően a panaszost mégis előállították és előállító helyiségbe helyezték azért, hogy a jelenléte az eljárási cselekménynél biztosítható legyen, noha ezt megelőzően is önként a helyszínen maradt. A rendelkezésre álló adatok felvetik annak a gyanúját, hogy a panaszos előállítására csak azért került sor, hogy az ügy előadója a túlóra szabadidő megváltását nyugodtan kivehesse úgy, hogy közben biztosítsa a panaszos jelenlétét, ugyanis a rendőrök nem jelöltek meg olyan indokot, ami alátámasztotta volna azt a feltételezést, hogy az amúgy együttműködő panaszos jelenlétét kisebb jogkorlátozással járó intézkedéssel ne lehetett volna biztosítani az eljárásban.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására jogszerűtlenül került sor, ezért sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

b) Mivel a Testület a panaszos előállítását már eleve jogsértőnek találta, így az időtartamának vizsgálatára nem lenne szükség, azonban az egyéb az előállítás idején tapasztalt anomáliák mégis indokolták az időtartam külön vizsgálatát.

Az Rtv. 33. §-a szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A rendőri jelentések szerint a panaszos előállítására 14 óra 5 perctől 19 óra 46 percig tartott, ezt követően szabadították a panaszost, majd 19 óra 46 perc és 22 óra 50 percig sor került a panaszos tanúkenti kihallgatására.

A panaszos ezzel szemben azt állította, hogy csak 23 óra 45 perckor hagyhatta el a kapitányság épületét.

A rendőri jelentések alapján a Testület az alábbi kronológiai sorrendet állította fel a panaszos kapcsán foganatosított eljárási cselekményből:

- 9 óra 30 – 10 óra panaszos gyanúsított kihallgatása
- 10 óra 52 perc és 11 óra 20 perc a panaszos „rabosítása”
- 11 óra 10 percet követően merült fel a panaszos érintettsége
- 14 óra 5 perckor előállítják a panaszost
- 14 óra 10 perctől 14 óra 40 percig M. Cs. r. őrnagy kihallgatja a panaszost szabálysértési ügyben a jogi képviselő kérésére
- 14 óra 40 perctől 15 óráig kihallgatják a panaszost egy másik szabálysértési ügyben

- 16 óra 5 perctől 52 percig a panaszos lakásában házkutatást fogatosítanak a rendőrök, ebben nem vett részt az ügy előadója
- 19 óra 20 perckor D. A. r. ftőrm. átadta a panaszost H.Z. r. ftőrm.-nek
- 19 óra 46 perctől 22 óra 50 percig fogatosítják a panaszos tanúkihallgatását.

A fentiekből megállapítható, hogy a panaszossal kapcsolatban 14 óra 5 perc és 19 óra 46 perc között (azaz 5 óra és 41 perc alatt) csupán a házkutatásra került sor, amelyen azonban a panaszos nem vett részt, ahogyan az ügy előadója sem. Az előállítás ideje alatt ugyan fogatosítottak két szabálysértési meghallgatást is, ám erre egyrészt nem az előállítással összefüggésben került sor, másrészt az egyiket a jogi képviselő kérésére fogatosították a tervezett másnapi időpontnál korábban. Ugyanakkor ezek a meghallgatások nem az előállítás eredeti céljával összefüggésben valósultak meg, így az előállítás fenntartását nem indokolhatták, másrészt mivel az előállítást kérő rendőr egyébként sem tartózkodott a kapitányságon, így az időtartam növekedésére sem szolgálhatnak magyarázatul.

Mindebből következik, hogy a panaszos ügy volt előállítva, hogy kb. 4 óra 50 percig semmilyen olyan eljárási cselekményt nem végeztek a rendőrök, amely a panaszos ügyét befolyásolta volna.

Továbbá a Testület álláspontja szerint téves az a rendőri álláspont, hogy a tanúkihallgatás időtartama nem számít bele az előállítás időtartamába, hiszen az előállítás célja éppen az volt, hogy a panaszos jelenlétét a tanúkihallgatásnál biztosítsa, továbbá a kihallgatás időtartama alatt a panaszos nyilvánvalóan rendőri felügyelet alatt állt, szabadságában korlátozva volt, így annak időtartalma szintén az előállítás része. [Ráadásul a panaszos nyilvánvalóan már a kihallgatási szándék közlésétől (kb. 11 óra 40 perc) kezdve rendőri felügyelet alatt állt, amikor is közölték vele, hogy várakozzon a folyosón. Erre utal O. A. r. ftőrm. jelentésének azon része is, hogy a várakozás ideje alatt „lekísértem a jogi képviselőjéhez”.]

(A Testület ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján nem tudta feloldani a panaszos és a rendőri előadás közötti ellentmondást tekintetben, hogy a panaszos mikor hagyhatta el az épületet.)

Mindezek alapján a Testület az előállítás időtartama kapcsán is megállapította a panaszos személyi szabadságának a sérelmét.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök elvették a telefonját az intézkedés alatt.

A panaszos előadta továbbá, hogy a telefonból eltűnt a SIM kártyája.

A rendőri jelentések ezzel szemben arról számoltak be, hogy miután a panaszost levitték az előállító helyiségbe, a Bűnügyi Osztály folyosóján találtak egy telefont ott, ahol korábban a panaszos ült. Mivel D. A. r. ftőrm. nem tudta, hogy a panaszosé-e a telefon, azt az ügy előadójának (H. Z.-nek) adta át. A telefont nem szedte szét, abból a SIM kártyát nem távolította el, a menüjében nem végzett kutatást, sőt még a ki/bekapcsolt állapotát sem ellenőrizte.

A letéti jegyzéken a panaszos telefonja nem szerepelt.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a

személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése értelmében ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A Testület a mobiltelefonokkal kapcsolatos rendőrségi gyakorlatot a két rendelkezés összeolvasása alapján a következőképpen értékeli. Olyan esetekben, amikor a rendőri intézkedés célját veszélyezteti, ha az intézkedés alá vont személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül lép kapcsolatba valakivel (pl. nem zárható ki, hogy bűntársát értesíti a gyanú szerint tetten ért elkövető), úgy az Rtv. 17. § (1) bekezdése kellő jogalapot biztosít a rendőrnek a telefon (mint az intézkedés eredményes végrehajtását akadályozó tárgy) elvételére, illetve a telefonálás korlátozására.

Jelen esetben azonban az ellentmondó nyilatkozatok alapján nem – további bizonyítékok pl videofelvétel hiányában – lehetett az események rekonstruálni tekintetben, hogy a panaszostól a rendőrök elvették-e a telefont, vagy azt a panaszos felejtette azt a padon, továbbá az sem volt megállapítható, hogy a telefonból eltűnt-e a SIM kártya és ha valóban eltűnt, akkor azt a rendőrök vették-e el.

Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tulajdonhoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos élelmezéssel és gyógyszerezésével kapcsolatos kifogásai kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

Az Rtv. 17. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése szerint elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.

A (10)-(11) bekezdés pedig rögzíti, hogy az előállító egységben történő elhelyezéssel egyidejűleg a fogvatartott elhelyezéséről a 2. melléklet szerinti, a fogvatartás során keletkezett iratanyagokkal együtt tárolandó nyomtatványt kell kitölteni, amely tartalmazza

- a) a fogvatartott személy személyazonosító adatait,
- b) az elhelyezés kezdő és befejező időpontját (év, hónap, nap, óra, perc megjelöléssel),
- c) a felügyeletet ellátó nevét, rendfokozatát, valamint
- d) az étkeztetésre vonatkozó adatokat.

A személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy étellel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges étel-miszerhigiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az étel-miszer kicsomagolását nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előrecsomagolt étel-miszerral és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni.

A panaszos előadta, hogy a rendőrök kérése ellenére sem biztosították számára, hogy betegsége miatt ételmezt és italt, illetve a gyógyszereit magához vegye, hanem csak azt mondták neki, hogy ha rosszul lesz, akkor majd gondoskodnak orvosról. Végül a jogi képviselője 17 óra 9 perckor hozott neki ételmezt, amit a portaszolgálatos rendőr át is adott a panaszosnak, és a gyógyszerét is bevette.

A rendőri jelentések ezzel szemben azt tartalmazzák, hogy a panaszos sem azt nem jelezte, hogy ételmezt kér, sem a betegségéről és a gyógyszeres kezelésének szükségességéről nem számolt be. A panaszos az előállítás során történő befogadáskor úgy nyilatkozott írásban, hogy ételmezt nem kér, betegségben nem szenved. Amikor a jogi képviselő jelezte, hogy ételmezt és a gyógyszereit szeretné átadni a panaszosnak, akkor azt engedélyezték és annak elfogyasztását biztosították a számára.

A Nyilatkozat azt tartalmazza, hogy a panaszos nem szenved betegségben, és nem tart igényt az ételmezt. Az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről szóló nyomtatvány szerint ételmezt nem kért.

A rendelkezésre álló írásos bizonyítékok alapján a Testület úgy döntött, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez való joga nem sérült, mivel maga nyilatkozott akként, hogy ételmezt nem kér, betegségben nem szenved, amikor pedig a jogi képviselője kérte, hogy ételmezt és gyógyszert adhasson a panaszosnak, azt pedig biztosították számára.

IV.

Az előállítás kapcsán sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az ételmezt és a gyógyszerekre vonatkozó kifogás kapcsán nem sérült a panaszos emberi méltóságból levezethető testi épséghez való joga. A telefonnal kapcsolatos kifogás kapcsán azonban a bizonyítékok hiányában a tulajdonhoz való jog sérelme nem megállapítható.

Ugyanakkor a konkrét esetben megvalósult sérelem a Testület megítélése szerint – jellegénél fogva – eléri a súlyosság azon fokát, amely indokolttá teszi a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2015. március 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET